

Sprong over het Veen: verslag

Geschiedenis

Ergens in het najaar van 2007 vernamen we van Sprong over het Veen. Onze informant, Wim Windt uit Buinerveen, kon er veel én enthousiast over vertellen. En ook via hem konden we over de complete set kaarten beschikken. Gegeven onze ervaring met het vakantiemensen door Drenthe en Groningen, sprak de opzet van dit toeristisch project ons wel aan. Ten eerste omdat stalling of weidegang van het paard werd verzekerd, en ten tweede omdat ook het onderbrengen van de menners bleek voorbereid. We hoefden zelf niets meer uit te zoeken, alleen afspraken maken met de mensen achter de accommodaties. Tijdens de Kerstdagen van 2007 hebben we onze agenda's 2008 bekeken en dat leidde tot een tiendaagse Sprong over het Veen, te beginnen op donderdag 22 mei 2008.

Dagboek

Donderdag 22 mei 2008. Buinerveen – Nieuw-Weerdinge, 22 kilometer.

Vanaf Buinerveen via Exloërveen en Boermastreek de verbindingsweg naar de Valtherdijkroute gevolgd. Bij Valtherblokken route 8 voor een deel gereden, onder meer over de Vledderdiep, die naadloos uitkomt bij Camping de Drentse Monden. De campingbeheerder (Libbe Mulder) wist van onze komst, en dat was aan alles te merken. We werden als eregasten ontvangen, de weide voor ons paard, Tjalling, was met schrikdraad *pico bello* in orde gemaakt. Lekker veel gras erop. Tjalling had dat meteen scherp in de gaten, want hij liet een deel van zijn korrelmaaltijd voor wat het was en koos schielijk voor het gras.

En volgens goed gebruik van de campingbaas van de Drentse Monden werden we uitgenodigd voor een kop koffie met koek. Onderwerp van gesprek natuurlijk Sprong over het Veen. We begrepen dat het project voor dhr Mulder ook een gokje was: "Je doet ergens aan mee, maar je weet niet echt goed waar je aan begint en nog minder of het wel extra campinggasten oplevert". Iets overdreven, maar toch een beetje een sprong in het diepe. Mary, Tjalling, Cooper (onze labrador) en ik zijn z'n eerste "Sprong"-gasten. En dat zullen we weten ook.

Libbe Mulder heeft de voorbereiding voor een piekfijn verblijf prima uitgevoerd; Een mooie geheel ingerichte stacaravan in gereedheid, tuinstoelen al op het grasterras gezet en zelfs over een P-plaats voor de menwagen was ook nagedacht. En terwijl we de van huis meegenomen 'broodjes gezond' opeten, ook genieten van kraaiende kraaien, snitterende merels en geeuwende meeuwen, blijkt het onder het bladgeruis van de lommerrijke zomen van de camping goed rusten te zijn op deze plek.

In de loop van de namiddag horen we van dhr Mulder dat we de andere ochtend op bezoek moeten rekenen. Eén van de medewerkers aan het project Sprong over het Veen, dhr Harm de Vries, wil graag van ons het een en ander vernemen over onze reis, wat eraan vooraf ging en met welke insteek wij ervoor gekozen hebben om aan dit avontuur te beginnen.

Onze (hulp) hond Cooper is gewend aan het samen lopen met 'n paard of pony. Hij loopt op gepaste afstand naast het paard, reageert op de paardcommando's en draait in de bochten loepzuiver mee. Cooper is getraind op afstanden variërend van 5 tot 8 kilometer, geeft tijdig aan wanneer er hoognodig sanitair gestopt moet worden en weet onze aandacht te vragen als hij verder op de bok wil meerijden.

Vrijdag 23 mei 2008. Nieuw-Weerdinge – Ter Apel, 15 kilometer.

Een goede nachtrust gehad. Cooper kon op zijn eigen kussen (uit de bench) liggen, is (bijna) de hele nacht rustig gebleven, hoogstwaarschijnlijk omdat hij op iets vertrouwds kon liggen. Het bijna tussen haakjes slaat op een moment in de vroege ochtend, waarop een luid krijskakelende pauw voorbij de caravan moest stappen. Overigens was dat ook een kansje om even te zien hoe het met Tjalling was: onze gitzwarte 1 pk stond te grazen.

We begonnen de ochtend met verzorging alom: opfrissen, hond uitlaten, korrel voor het paard. Daarna togen we naar de receptieruimte van de Drentse Monden, alwaar we door Libbe een uitgebreid ontbijt kregen voorgezet. Keurig verzorgd. Aansluitend ontmoeten we Harm de Vries. Harm maakt deel uit van het projectbestuur Sprong over het Veen. Met hem gesproken over aanleiding voor deze menvakantie, onze eerdere ervaringen bij soortgelijke uitstapjes, onze informatiebron, routekeuzes en over de knappe uitgangspunten voor de opzet van dit project. Kort gezegd komen die neer op drie stellingen: Het gebied moet ook eens anders op de kaart, paarden moeten veilig overnachten en ruiters en/of menners moeten op een soort van 'bed-and-breakfast kunnen rekenen.

Na nog wat afspraken met Harm, ondermeer over de verdere promotie van dit men- en ruitersproject, voldeden we aan onze financiële verplichtingen jegens Libbe en namen alvast afscheid. Menners weten, dat, als het paard eenmaal is ingespannen, er weinig gelegenheid is voor andere dingen dan op weg gaan.

Op weg naar Ter Apel, naar de accommodatie van de familie Rave, "t Ossenschot". De route bestond uit een deel van route 8 (Vledders, Kruisdiep en Verbindingskanaal), een stukje overstap naar Roswinkel, bij de Zanddijk stappen we in route 7 (Grensroute) en gaan naar de Maten. Vandaar naar centrum Ter Apel, over de stalen brug over het Ter Apelkanaal en vandaar langs het klooster en over het Ruiten AA kanaal naar 't Schot.

Daar aangekomen, wijst Harrie Rave ons de weg, helpt mee met het aftuigen van Tjalling en brengt ons paard daarna samen met Mary naar de wei. En daar staat Tjalling dan in de buurt van tal van collega Friezen. Als dat gebeurd is, gaan we op de koffie bij de familie Rave. In een gastvrije en open sfeer genieten we van de koffie, de peperkoek en van alles wat maar vanaf het buitenterras zichtbaar was. Aan gespreksonderwerpen geen gebrek, uiteraard werd er heel wat gepraat over de betrokkenheid van Harrie en Joke Rave bij Sprong over het Veen en ook hoe wij erin verzeild zijn geraakt.

De huisvesting in 't Ossenschot is luxe, een grote huiskamer annex keuken. Het ontbreekt ons aan niets, koelkast, gevarieerd gevuld, fruit op tafel en aan keukenattributen geen gebrek. Voorts een paar goede bedden en tal van sanitaire voorzieningen. Alles proper en wat zeker ook opvalt: Alle ruimten zijn met tal van curiosa en snuisterijen opgeleukt.

We laten ons verwennen: Afspraak om rond 09.00 uur te ontbijten.

Zaterdag 24 mei 2008. Ter Apel – Sellingeren, 19 kilometer.

Heel vroeg op. Mary vond het wel leuk om al om 07.00 uur naast het bed te staan. Blijkt 'n foutje, wekker niet goed ingesteld. Na het douchen gaat Mary ons paard verzorgen. Ik loop al heel vroeg met Cooper door een naburig bosgebied. Daar we hadden afgesproken rond 9 uur te ontbijten, hebben we de onverwacht ontstane vrije tijd gevuld met opruimen en het deels in gereedheid brengen van de menwagen.

Om stipt 09.00 uur komt Harrie met het ontbijt binnen. Kleine broodjes en croissantjes, vers afgebakken en dus warm, volop beleg en een jus van vele versgeperste sinasappelen. Kopje thee erbij én het Dagblad van het Noorden van 24 mei. Die krant was nog even aanleiding voor 'n gesprekje met Harrie over het opnieuw geld pompen in het betaald voetbal. De gemeente Veendam pomp weer enkele tonnen in de plaatselijk profclub; ook dat is een omschrijving van

‘betaald’ voetbal ! En dan komen ook de vermogens van goed geboerd hebbende Nederlandse voetballers in beeld. Waren die zo ver gekomen zonder onze belastingbetalingen ?

Enfin, het leven gaat door, óók onze Sprong over het Veen. Mary haalt Tjalling uit de wei, Harrie en ik werken nog wat atmosfeer in de bandjes (alles op 2.4 atm) van de menwagen. Paard inspanssen, afscheid nemen en dan op pad. We volgen het noordoostelijk deel van de Grensrouten tot aan de Roelage, dan maken we via de verbindingsroute Ruiten-AA-kanaal en Ter Wisch een aanloopje naar de Tangeroute (nummer 5). We steken ter hoogte van Lauderbeetse in op de weg naar Lauder zwarteveen, naar het mooie Laude en Lauderveld en daarna rondom de schitterende Holle Beetse naar Sellingen dorp. We rijden een stukje Hoofdstraat tot aan de afslag naar Sellingerbeetse. Dan is het niet ver meer van camping De Barkhoorn.

Overeenkomstig de regels melden we ons bij de receptie (Janneke en Tom Spoelstra), krijgen blokhut 219 toegewezen en we rijden daarheen. De inschrijving volgt later, volop begrip dat het paard eerst naar de wei moet. Bij het uitspannen hebben we volop bekijks, zo van: Wat gebeurt hier ? Geen alledaags verschijnsel op een camping. De wei ? Op een afstand van circa 200 meter van onze blokhut woont de familie Pranger en de naast de woning gelegen wei is 2 x 24 uur de thuisbasis tevens grasland voor Tjalling. De familie Pranger had enkele jaren geleden die wei nog in gebruik voor de pony van hun (inmiddels elders wonende) dochter. Voor de komst van Tjalling werd de omheining nog even gecontroleerd, de waterput afgeschermd en de poort naar het veld op soepel openen en sluiten aangepast. Een grote ton met vers en fris water stond gereed; Een soort van aankomst-champagne voor Tjalling, die zich dat bij een mooi weer temperatuur van 25 graden Celsius best liet smaken.

In en om Sellingen hebben we – altijd met Cooper – heel wat gewandeld, en uiteraard Tjalling regelmatig van korrel, muesli en granen voorzien. In en bij de blokhut hebben we vooral gelezen, geschreven en geslapen. Ons eten bestond zaterdagavond uit een aangeklede ambachtelijk bereide rundvleessalade, de zondagavond waren we te gast in het restaurant van De Barkhoorn. We genoten van een heerlijke en rijk gevulde plate: Schnitzel, spinazie, rauwkost, frieten en een sausje dat bij alle ingrediënten paste. Een goede afronding van ‘onze ‘ rustdag.

Maandag 26 mei 2008. Sellingen – Bourtange, 14 kilometer.

Bij het ophalen van Tjalling werd het duidelijk dat de familie Pranger nog niet zo diep had nagedacht over het kostenplaatje voor de weidegang. We zijn er samen helemaal uitgekomen, de heer des huizes zet de bijdrage om in een goede fles witte wijn. Van ons: Proost !! Het vertrek als gebruikelijk. Het af te leggen geplande traject in route 5 vanaf Sellingen via Sellinger zwarteveen, langs Rijsdam en dan over de verbindingsroute naar Jipsinghuizen (aan de Vestingroute) hebben we moeten aanpassen door de confrontatie met veeroosters iets ten noorden van Rijsdam en het daar in de buurt gelegen pompstation. Tja, we hadden toevallig geen rijplaat of stalmat bij ons ! We kiezen voor Rijsdam, Lammerweg, Jipsinghuizersluis en Moddermansdiep. En dan wacht ons opnieuw een verrassing, het Moddermanspad als onderdeel van de Vestingroute (nummer 4) is door zandstoringen onbegaanbaar. En aangezien onze menwagen helemaal niets heeft van een rupsvoertuig, besloten we richting Ruiten-AA-kanaal te rijden en vervolgens via Wollingboermarke in Bourtange te komen.

De aankomst bij camping “’t Plathuis” (familie Huismans) was geweldig. Zoon Tjerk en tal van gasten van de camping stroomden belangstellend toe en vroegen os honderduit over het hoe en wat van deze vakantie. Margriet, Tjerk en vader Huismans vonden het prachtig om ons als hun eerste “Sprong” – gasten te kunnen verwelkomen. Maar dat geldt ook voor Trijntje en Johann Meijer van “Stal fan ’t Bourtangerkanaal”, die aan route 4 (de Vestingroute) het paard zogeheten weidegang aanbieden. Aardige, gastvrije mensen.... én verstand van paarden.

Wijzelf verbleven in een z.g. trekkershut, een klein en goed geïsoleerd houten onderkomen, prima bedden. Daarnaast het gemak van een werkend gastoestel, voor alle andere zaken moet je

zelf zorgen. Als je dan je lucifers bent kwijtgeraakt en je hebt de drinkbekers in Sellingen laten staan, tja, dan wordt het behelpen. Het Lutje – winkeltje in de vesting bracht uitkomst, daarbij gemazzeld door een toevallige en hoogst onverwachte ontmoeting met kennissen (verhuisd van Stadskanaal naar dit vestingstadje) die ons spontaan 2 bekers uitleenden. Handig voor een beker thee of koffie.

Overigens hebben we ons v.w.b. de avondmaaltijd uitstekend gered door gebruik te maken van de menukaart van “t Plathuis”: beperkt, maar wel goed. Voor onze gebraden halve haantjes met friet had Margriet de culinaire handen uit de keukenmouwen gestoken. Nou, daar kun je best op vertrouwen.

Het verblijf bij Huismans is aan te bevelen. Waarmee even rekening te houden? Dat is de loopafstand en dus de wandeltijd tussen de camping en de paardenwei. Die is – zonder paard – ongeveer 500 meter enkele reis, duurt ongeveer 6 minuten. En voor mensen met hoogtevrees kan het houten brugje over het Bourtangerkanaal een dieptepunt opleveren. Voor brengen en halen van het paard is een ander traject noodzakelijk, is bijna 1 kilometer lang, zeg maar dat er dan 12 minuten enkele reis mee gemoeid is.

Dinsdag 27 mei 2008. Bourtange – Wessinghuizen, 18 kilometer.

De gebruikelijke ochtendactiviteiten werden bij het ophalen van Tjalling verrassend doorkruist met de constatering dat er een hoefijzer (Cytec) ergens achtergebleven moest zijn. We hadden al afscheid genomen van Johann en Trijntje Meijer, we wandelden gedrieën naar de camping, totdat we na enkele tientallen meters hoorden dat we een voetstap van Tjalling misten. Rechtsvoor bleek de Cytec verdwenen. Dus terug. Een korte weidebodemanalyse leverde al snel het hoefijzer op. En dan ga je denken aan de afspraak met je hoefsmid; Die zei eerder “Als er wat is, bellen, en ik kom!”. Dus wij contact gezocht met Tjerk Mulder uit Buinerveen. Er wordt een ontmoetingsplan gesmeed. Hij was aan het werk in Musselkanaal, had begin van de middag een klus in Winschoten. En ergens tussen Bourtange en Wessinghuizen ligt Veelerveen. De kaart gaf aan dat we vrijwel het hele traject naar Veelerveen over zandpaden langs kanalen konden volgen. We moesten noodgedwongen van onze voorgenomen Sprong – route afwijken. Jammer, maar dit keer had het behoud van Tjalling's ijzerloze hoef alle voorkeur. Als wij in Veelerveen de grote parkeerplaats bij het Toeristisch Informatiepunt (TIP) annex Basisschool opdraaien, dan is het 13.00 uur. En niet te geloven, we hadden het paard nog geen minuut in de halt, of de mobiele blauwe smidse van Tjerk Mulder komt het terrein oprijden. Na een klein kwartiertje zit de Cytec weer op z'n plaats.

Tijdens het opnieuw onderleggen van het ijzer hadden we aan belangstelling niet te klagen. Voor de kinderen van de school een hele belevenis. Daarnaast waren enkele mannen vol lof over onze fries, zij stelden ook heel veel vragen over de cytec hoefijzers.

Onze (alternatieve) weg vervolgd. In feite hebben we de Vestingroute nog even aangeraakt bij Weite. In Veelerveen bij het Theehuis, school en TIP hebben we een klein stukje van de Loosterveenroute aangedaan. Via ondermeer de Venneweg zijn we naar Veele gereden, na het Veelerdiep en viaduct N367 zijn we bij de bakker van Veele op route 2, de Smeerlingroute, terecht gekomen. Door een prachtig landschap gereden – Westeresch – en genoten van de daarin zo af en toe (nog) zichtbare Mussel Aa. De nog maar net in de groei geraakte gewassen hielden het venster op het riviertje enigszins open.

De aankomst in Wessinghuizen bij de familie Luring (boerderij de Drie Aa's) verliep voorspoedig. Geert Luring maakte de stacaravan gebruiksklaar, wees ons de weg naar tal van faciliteiten en zorgde ervoor dat direct na het uitspannen Tjalling in de wei kon. Wat ons opviel? Nadat Tjalling zijn gebruikelijke aankomsthapje (kilo biks) opgegeten had, draafde hij overmatig veel en langdurig door die wei. Een erg onrustig paard, dat geen gras at en nauwelijks dronk.

Ons observatievermogen schoot tekort om ook maar de geringste aanleiding voor het nerveuze paard aan te kunnen wijzen. Geen leeuwen, geen slangen en evenmin een slager achterin de wei. Overigens de andere ochtend – woensdag 28 mei – was het de grazende rust zelve. En dat kwam goed uit, want die dag houden we weer eens rustdag voor mens en dier. De dag wordt gebruikt om wat te lezen, te wandelen, te fietsen en te schrijven. Lezen onder meer in een interessant genealogisch boek over de familie Luring, geschreven door Harm Luring. Het viel me op dat vanaf de 14de eeuw veel bewoners van Wessinghuizen en directe omgeving op de brandstapel het leven hebben gelaten. Het gastenboek doorbladeren is ook de moeite waard. Het werkje van de talrijke gasten is nu ook verrijkt met een stukje over onze “Sprong over het Veen”. Op het stalen ros van Geert Luring is Martin nog even maar Onstwedde getogen: Euro's pinnen om de contantenkas aan te vullen, iets wat eigenlijk in de planning zat om dat tijdens de route van dinsdag in Vlagtwedde te doen. Door het ‘ijzer’-incidentje liep dat anders. Bij de familie Luring hebben we 2 x gebruik gemaakt van de ontbijtservice. Dat wordt geregeld door mevrouw Luring, die tevoren wel even informeert naar wat de wensen zijn. Voor de lunch hadden we zelf broodjes, de warme hap bestond de ene dag uit blikbami aangevuld met groente en hamreepjes en de andere dag uit dikke groentesoep van een bekende worstproducent.

Donderdag 29 mei 2008. Wessinghuizen – Mussel, 19 kilometer.

De route. We volgen via Höfte de Smeerlingroute naar Onstwedde. Om een deel van de Veenroute (route 6) te rijden, gaan we via een stukje N365 (richting Vlagtwedde) door Barlage naar het kanaalpad bij de Harpelsluis, vandaar volgen we de verbindingsroute tot de Blekslagebrug (Outdoor Centrum John). Daarna de Veenroute in westelijke richting langs Bolsmede en via Zaadstukken naar de N975, daar linksaf op Mussel aan. Ons reisdoel: de accommodatie van Johan Schuitema aan de Zandtangerweg (is richting Jipsingbourtange). Je waant je heel ver van huis; Landschappen in België, Wales en Provence komen op je netvlies. Delen van deze etappe doen er niet voor onder. Rijdend op de drukke N365 lonkte Martin naar het brede fietspad, maar Mary besliste voor de hoofdrijbaan. En . . . goed besloten, want ter hoogte van de afslag Barlage en Blekslage werden we ‘gespot’ door een politie-surveillance. De altijd mogelijke fietspadboete hebben we in de knip gehouden en later op de dag voor een (waarschijnlijk) deel zozegzegd culinair consumptief besteed.

Het was niet zo moeilijk om het huis van Schuitema te vinden, want het fraaie “Sprong over het Veen” – deelnemersbord was duidelijk en al van tamelijk ver goed zichtbaar aangebracht. Evenals dat het geval was bij het maken van onze telefonische afspraken (Wat zijn die mobieltjes dan toch handig !), bemerkten we aan tal van reacties dat we welkom waren. Ons paard werd na het uitspannen even in de rijbak achter de woning ‘geparkeerd’, hond Cooper krijgt water en wij worden bestookt met vragen over onze vakantie, onze routes, onze verblijfplaatsen en over onze wensen voor onze pleisterplaats Mussel. Vanuit de rijbak verhuisde Tjalling – met de helpende handen en toeziende ogen van Johan en dochter Marije - naar een grasrijke wei. Onderwijl werden een heren- en damesfiets voor ons rijklaar gemaakt; Een wel zeer enthousiaste en handige kennis van Johan liep alles na, verving een handrem en zorgde dat de versnellingen weer tiptop werkten. En daarna werden wij wegwijs gemaakt in keuken, slaaphonk en woonkamer. Daarna hebben we ons ‘programma’ voor de rest van de donderdag, rustdag vrijdag en vertrekdag zaterdag doorgenomen.

Onze warme maaltijd hebben we gebruikt in cafetaria Mussel: een Wiener schnitzel (Martin) en een shoarmaschotel (Mary) met grote knapperige frieten, Chinese boontjes, frisse salade en bijpassende sausen. Lekker allemaal, en de buikjes gevuld. Daarna zijn we naar ‘huis’ gefietst. Schitterend die fietsen. De avond stond geheel in het teken van Koning Voetbal. We hebben gekeken naar Nederland – Denemarken. De wedstrijd zelf alsook de uitslag (1 – 1) bracht ons nog even op het komende EK. Dat werd een ‘dit wordt niks’ – gesprekje.

De vrijdag (rustdag) werd gevuld met het lezen van de krant (die had Johan Schuitema voor ons klaargelegd), boodschappjes doen in de dorpswinkel (Scholte), wandelen (rondom Mussel Aa gebied), fietsen en zwemmen (door Cooper). Van de boodschappen heeft Martin een spaghettischotel gemaakt. Lekker en voedzaam. Daarna leest hij de krant van gisteren en schrijft hij verder in / aan ons dagboek. Onderwijl passen we een beetje op het huis, want dochter Marije Schuitema is naar Emmen voor vrijwilligerswerk bij een plaatselijk radiostation. Johan is met zijn levensgezellin naar Groningen stad voor het bezoeken van een uitvoering van Simone Kleinsma. De rest van de vrijdagavond wordt gevuld met tv kijken en het voorbereiden van de thuisetappe van zaterdag: Dat wordt Mussel – Buinerveen via een deel van de Veenroute (nummer 6). Dat leidt langs de weiden van Schuitema naar de Zandtangersluis, daarna Braambergersluis richting Musselkanaal. Langs het A.G. Wildervanckkanaal naar Eerste Oomsberg. Dan als het ware een Sprong in het Veen: recht toe recht aan via Eerste Exloërmond en Exloërveen naar Buinerveen.

Zaterdag 31 mei 2008. Mussel – Buinerveen, 20 kilometer.

Het ochtendprogramma is routine geworden, we doen wat gedaan moet worden en feilloos in de goede volgorde. Door de aard van de vloerbedekking in de woonkamer en de aanwezigheid van onze Cooper hebben we er een rondje stofzuigen aan vast geplakt. Ook afscheid nemen van Johan, dat moest ongeveer 150 meter verderop in de (groen)winkel gebeuren. Vice versa met de fiets, onder een kop koffie ons verblijf te zijnen huize geëvalueerd, alsook nog teruggekeken naar andere belangrijke ervaringen van en in de voorbije dagen.

Daarna op pad. De lanen in, de paden op. Echt genieten van mooie landschappelijke elementen van Oost Groningen. En al rondkijkend hebben we ons op de bok ook beziggehouden met de opgedane ervaringen en bevindingen. Een weerslag ervan staat hierboven beschreven. We hebben ook vooruitgeblikt op reacties van paard en hond bij het komende gewaarworden van 'bekend terrein'. Bij de rotonde Eerste Exloërmond besloten we via Nieuw-Buinen langs Chinees Restaurant "Nieuwe Ster" te koersen, ietsje korter dan via Exloërveen én om te kijken of mevrouw Li van de Chinees ons dezelfde avond een buffetje kon aanreiken. Yes ! Overigens hebben Tjalling en Cooper het inrijden in bekend gebied niet als bijzonder of als opwindend ervaren. We hebben niets gemerkt van herkenning en van een soms niet ongebruikelijke spontane tempoversnelling bij het 'ruiken' van de stal en/of "my home is my castle". Er ontstond wel enige zichtbare blijmoedigheid bij Tjalling toen hij werd verenigd met zijn stalgenootje Tjerk. Die twee konden een tijdlang het z.g. dollen en rollen niet laten.

Slotopmerkingen

Wij zijn zeer tevreden met dit initiatief en de resultaten van de projectgroep "Sprong over het Veen. Voor ons – en voor zover we de route(s) hebben gevolgd – zijn we tijdens deze vakantie geholpen door prima antwoorden op de centrale vraag "Waar kunnen paarden veilig overnachten ?" Het bieden van onderdak aan menners of ruiters is dan al niet zo ingewikkeld meer. Het kaartmateriaal en het overzicht van de gastadressen is heel bruikbaar en uitermate nuttig bij de trajectplanning en voor het leggen van de overnachtingscontacten. Wees erop bedacht dat de kaarten niet gedetailleerd zijn; Met andere woorden, namen van straten en pleinen moet je nogal eens uit andere bronnen halen. Onze stratengids Groningen bleek een prima aanvulling. Daarbij: het staat je vrij om andere dan de 400 kilometers gebaande paden te volgen, in dat geval is het óók handig om de (bij te leveren Sprong over het Veen) detailkaarten en/of eigen aanvullend informatiemateriaal te raadplegen. Sprong over het Veen moet nog 'inburgeren', niet in het minst bij menners en ruiters, en bij de vele verenigingen die zich met

‘man en paard’ inzetten voor onze hippische hobby. Dat gaat ook op voor de gastheren en gastvrouwen, die bij elkaar zorgen voor 26 pleisterplaatsen en overnachtingsmogelijkheden. Op alle plaatsen die wij hebben aangedaan, bleken we de eersten te zijn die de “Sprong” maakten, dat wil zeggen dat men even verrast bleek en daarnaast zeker zo gastvrij én behulpzaam. Voor de kosten hoeft je zo’n vakantie niet te laten. Ieder kent zijn eigen budget en zal daar de vakantie wensen qua besteding aan vast koppelen. De voordeligste overnachtingen doe je in een blokhut / trekkershut, de meeste € 's tel je neer voor de huur van een stacaravan, de bezochte appartementen zaten in prijs daartussen. De uitgaven voor ontbijt zijn overal vrijwel gelijk. Een norm voor een nachtje weidegang is er (nog) niet. De samenstellers en beheerders van de routes mogen pretenderen een goed product in de markt gezet te hebben. En dat kunnen wij onderschrijven. Blijft dat we in een voortdurend veranderend wereldje leven, en dat gaat ook op voor deze Sprong over het Veen. Wat je vorige week op de kaart hebt ingetekend, is deze week door Staatsbosbeheer geblokkeerd en is gisteren door een wegbeheerder totaal ontoegankelijk gemaakt. Ondanks overleg, samenwerking en open communicatie tussen tal van belanghebbende en belangstellende partijen. Daarbij de toevoeging dat de slagbomen van Staatsbosbeheer met een speciale sleutel geopend mogen worden. Ondernemers aan de route zullen zo’n sleutel aan u uitlenen. En verder is het de moeite waard om bij de voorbereiding van een heuse “Sprong” eerst nog even te kijken op www.sprongoverhetveen.nl , nadere gegevens in te winnen via info@sprongoverhetveen.nl.